

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka IV.

Vydána dne 14. ledna 1920.

Obsah: (Čís. 20.—24.) 20. Zákon o vyvlastnění pozemků pro stavbu obytných nebo veřejných budov. — 21. Zákon, jímž se mění ustanovení zákona ze dne 4. ledna 1909, č. 4 ř. z., o zvelebení zemědělství stavbami vodními. — 22. Nařízení, kterým se uvolňuje obchod hovězím dobytkem, upravuje spotřeba hovězího a telecího masa, jakož i se ustanovují nejvyšší ceny hovězího masa a zabitých telat. — 23. Nařízení o výrobě marmelád a hospodaření jimi v zásobovacím období 1919/1920. — 24. Nařízení o vyplácení menších peněžních vkladů a podílů k soupisu nepřihlášených.

Čís. 20.

§ 3.

Zákon ze dne 17. prosince 1919

o vyvlastnění pozemků pro stavbu obytných nebo veřejných budov.

§ 1.

Pozemky dosud nezastavěné nebo zastavěné, avšak k účelům obývacím nezužitkováné mohou po dobu nynější nouze o byty býti vyvlastněny pro stavbu obytných domů nebo pro stavbu budov, určených pro veřejnou potřebu, a pro komunikace k tomu nutné, zamýšlí-li stavbu stát, okres, obec nebo stavební sdružení, uznané ministerstvem sociální péče za obecně prospěšné.

Za stejných podmínek vyvlastnit lze také pozemky, na nichž jsou obytné domy nebo jiné stavby, kterýchž příslušný úřad zakázal užívání nebo jež nařídil zbourati.

Vyvlastnění nepostihuje práv, spojených s pozemkem nebo jiným předmětem, o jejichž vyvlastnění jde, pokud práva ta tvoří samostatný hospodářský předmět. Práva tato mohou býti spojena s některým knihovním tělesem nebo mohou pro ně býti zřízeny zvláštní knihovní vklady.

§ 2.

Vyvlastnit nelze vzrostlých sadů, dále nemovitostí, o kterých vlastník prokáže, že jich nevyhnutelně potřebuje pro svou vlastní živnost, hospodářství, dům nebo domácnost, nebo že jich použije sám k účelům v § 1 naznačeným, započna se stavbou nejdéle do půl roku a dokonče ji v přiměřené lhůtě, kterou určí úřad k vyvlastnění příslušný.

Rovněž nelze vyvlastnit budov a jiných předmětů historické neb umělecké ceny, pro jejichž zachování vysloví se památkový úřad.

Vyvlastňovací řízení provede okresní politická správa, na Slovensku slúžnovský úřad, v jejichž správním obvodu jest vyvlastňovaný předmět, na návrh státní správy, okresu, obce neb obecně prospěšného stavebního sdružení.

V návrhu budiž přesně označen předmět vyvlastnění a účel zamýšlené stavby a budiž připojen její nástin.

Úřad požádá knihovního soudu, aby poznamenal v knihách zahájení vyvlastňovacího řízení.

Tato poznámka jest účinná proti každému, kdo později dojde knihovního zápisu k vyvlastňované nemovitosti.

§ 4.

Řízením se zjistí především, jsou-li tu podmínky § 1 a 2.

K tomu konci úřad vykoná na místě šetření, k němuž budetež pozváni všichni zájemníci. Nedo-
hodnou-li se strany, vydá úřad vyvlastňovací ná-
leze, vyslechna znalce místních poměrů znalé. V něm určí zároveň podle výsledku provedeného řízení náhradu za vyvlastňovaný předmět; nemůže-li o ní ihned rozhodnouti, rozhodne jen o vyvlastnění, určí výši prozatímní jistoty (§ 6) a vykoná další šetření o náhradě zvlášť.

V nálezu budiž označena stavba, k jejímuž provedení byl vydán vyvlastňovací náleze, a určena přiměřená lhůta, do které vyvlastňovatel musí započítati se stavbou, pro kterou si pozemek vyvlastňuje.

Z nálezu lze se odvolati do 14 dnů od doručení k politické zemské správě, na Slovensku k županu; odvolání jest podati u úřadu, který vynesl náleze. Další opravný prostředek jest vyloučen.

§ 5.

Vlastníku vyvlastněného pozemku přísluší přiměřená náhrada, která nesmí býti větší než

obecná hodnota pozemku. Při určení náhrady budiž přihlíženo k dosavadnímu způsobu užívání pozemku. K té okolnosti, že pozemek stal se pozemkem stavebním po té, kdy ho vlastník nabyt, nebo že ho lze užiti ke stavbě, možno přihlížeti jen potud, pokud vlastník pozemku učinil naň za tím účelem zvláštní náklad.

Při určení náhrady nebuď hleděno k těm poměrům, o nichž je patrno, že byly způsobeny v úmyslu, aby jich bylo použito jako důvodu žádosti za zvýšení náhrady. Taktéž nebuď hleděno k ceně mimořádné (§ 305 obč. zák.) a k hodnotě, které nabude snad vyvlastněný předmět provedením zamýšleného podniku.

Při určení náhrady budiž dbáno změny v hodnotě pozemku, který zůstal nevyvlastněn.

Náhradu lze dáti také v pozemcích stejné hodnoty.

Náklady vyvlastňovacího řízení nese vyvlastňovatel.

§ 6.

Nevykáže-li vlastník, že oprávnění z knihovních závad souhlasí, aby jemu náhrada byla přímo vyplacena, složí ji vyvlastňovatel u knihovního soudu. Soud rozvrhne složenou náhradu v nesporném řízení podle zásad exekučního řádu. Průkaz, uvedený v první větě tohoto paragrafu, jest podati listinou, na níž podpis oprávněného je soudně neb notářsky ověřen.

Jakmile vyvlastňovací nález nabude právní mocí a náhrada bude zaplácena neb u knihovního soudu náhrada nebo prozatímní jistota (§ 4) složena, odevzdá úřad vyvlastňovaný pozemek v držení vyvlastňovateli.

§ 7.

Právo vlastnické k vyvlastněnému pozemku, který získaly vyvlastněním okres, obec nebo stavební sdružení, lze zciziti jen se svolením ministerstva sociální péče, a vyvlastnitel je povinen provésti dílo, k jehož zřízení byl vydán vyvlastňovací nález. Ministerstvo sociální péče může svému svolení připojiti vhodné podmínky. Do knih veřejných vložiti jest k návrhu vyvlastnitelovu právo získané vyvlastněním a zároveň s tímto vkladem poznamenati jest z úřední povinnosti omezení práva vyvlastnitelova a povinnost, vyslovené v první větě tohoto paragrafu.

§ 8.

Nebude-li ve lhůtě § 4 stanovené započato se stavbou, pro níž vyvlastnění se stalo, může býti vyvlastňovací nález na žádost vyvlastňovaného zrušen úřadem, který vydal nález. V tom případě zůstává vyvlastněnému vyhrazeno uplatnění náhradu škody pořadem práva.

Ze závažných důvodů může úřad, který vydal vyvlastňovací nález, původní lhůtu přiměřeně prodloužiti.

§ 9.

Vyvlastnění pozbude účinku, jestliže vlastník vyvlastňovaného pozemku do doby, než vyvlastňovací nález nabude právní mocí, předloží náležitý projekt zastavění vyvlastňovaného objektu obytným stavením, se stavbou nejdéle do půl roku započne a ji též dokončí v přiměřené lhůtě, kterou ustanoví vyvlastňovací úřad. Lhůta může býti ze závažných důvodů prodloužena.

Neprovede-li vlastník vyvlastněného pozemku díla uvedeného v 1. odstavci do doby, jemu určené, může býti vyvlastnění uplatněno podle původního nálezu.

§ 10.

Zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení a pozbude jí dnem 31. prosince 1924.

§ 11.

Tento zákon provésti ukládá se ministru vnitra, sociální péče, veřejných prací a spravedlnosti.

T. G. Masaryk v. r.

Tusar v. r.

Dr. Winter v. r.

Hampl v. r.

Švehla v. r.

Dr. Veselý v. r.

Čís. 21.

Zákon ze dne 19. prosince 1919,

jmž se mění ustanovení zákona ze dne 4. ledna 1909, č. 4 ř. z., o zvelebení zemědělství stavbami vodními.

Článek I.

Ustanovení § 4 zákona ze dne 4. ledna 1909, čís. 4 ř. z., se zrušují.

Článek II.

Ustanovení §§ 2, 3, 11, 12, 15 a 17 tohoto zákona se pozměňují a budou přístě zniti takto:

§ 2.

Státnímu melioračnímu fondu bude věnován v rozpočtu ministerstva zemědělství v letech 1919 až 1928 ze státních peněz každoročně určitý peníz, nejvyšší částkou 15,000,000 korun.